

Nemzeti Társalkodó.

Januarius' 21-dik napján 1832.

Múlt, Jelen, és Jövendő.

(Folytatás).

II. Jelen.

Mint egyeseknek, úgy nemzeteknek-is vannak különböző élet-koraik, 's csak Európa népeiben-is feltalálhatjuk mindenik korának példányát. — Egyik még csecsemő — kinek élelem és fizikai jóllétel minden szükségét bétölti (Lappon). Másnál eleven ész, nyíltszívűség könnyenhívőség, lobbanó de nem tartós hév, nemes büszkeség, nagylelkűség, önn erőben bizakodás, vagyonszerzés únalma, 's a' meglévőnek csillogó pazérlása nyilván az ifjú-kort árulják-el (Magyar). Lépesedést, befolyást, tekintetet vadász a' harmadik, aggódva néz-ki a' jövendőbe, 's a' tetsző bőség közepette-is takarékoságról plánizál; ez az értkorú férjfi (Angol). Van elaggott öreg, kinek megbomlott már belső organismussa, külképe szánakozást gerjesztő vázza a' hajdoni erőnek, 's a' sír partján tántorgó lépéseit még csak némely örökség-lesők támogatják, kik barát,

szomszéd, résztvevő, tanács-adó 'sat. képében körülfozták, várván utolsó lehelletét, hogy birtokaiból mégosztózzanak (Török). Egyesek 's népek hasonlatosságáról, magasabb néző-pontra emelkedve, több mint hihető hogy az egész emberi-nem-is, fejlődésének végetlen pályájában, különböző állapotokon ment és megyen keresztül; 's lételét talám mint az elborító vizekből feltűnni kezdő planéta' még nedves földjéből kibuvó gomba úgy kezdvén, plántai és állati-korát le-élte, 's még magasabb nemü létre indult, arányát a' *szabad önnön munkásságra törekedésben* mutatja-ki, mely ennek a' hat ezer esztendő's valónak alap character-vonása. Alap character-vonása mondom, mert ösztön, vágy, indulat, akarat és okosság, szóval minden a' mi az embert mozditja ide tervissza, innen indult-ki minden a' mi ember által történt. 'S e' szabad önnön munkásságának a' természet változhatatlan törvényeivel, 's mások hasonló törekedésével annyiszorta annyiszori egybeütközése a' hány ember földünket lakja, formálja az emberi történetek nagy néző-színjének minden jelenéseit. —

Majd mikor a' lomha test földre-vonó terhét lerádván, 's a' véges természet szorító korlátjaiból kimenekedvén, határtalan környilik-fel a' végetlen lélek előtt, akkor a' tökéletes szabadság semmivel, vagy hogy sokat ne mondjak, földi akakdályokkal nem ütközik többé össze; de míg itt a' gázo-

lunk, addig csak *minél szabadabb* önnön munkásságra törekedés, 's az ellenkező, leverő, és özszezavaró behatásokkal való harcz ez emberi létünk problémája, az élet.

Első akadály, melyre az emberi szabad önnön munkásság e' földön talál, tehetetlenségünk.

A' léleknek, e' földre számkivetett égi valónak szolgálatjára, csak egy gyenge töredékeny test, éldezetei (Genusz) forrásául, egy magában lomha, 's létére inkább ellenségesen-ható, mint önként szolgálni kész természet van rendelve; 's mi lenne e' felséges számkivetettből, ha a' Gondviselés, mint a' mesében jó szívü tündérek szoktak, nem adott volna vándorlása segédjéül, egy csuda *Talizmánt* az okosságot, elmét, ész világát, vagy minek nevezzem azt a' nevezhetetlen valamit, melynek varás-csapására meghódol a' roppant természet a' parányi embernek, a' puszták szörnyetege megszalad előtte, vagy lábaihoz símulve eledelt koldul attól kit egy fogával öszszemorsálhatna, a' hegyek gyomrai 's a' tengerek méjségei kitarják elébe temérdek kincseiket — a' föld teréhbe esik, 's új terményeket hoz elé, melyek a' szelek szárnyain sietnek minden ég-hajlat alól öszszegyűlni asztalára; megmozdulnak a' kövek 's egymás tetejére hágva pompás boltozattá forradnak feje fellett; 's még több ezeknél, meglelkesedik a' lélektelen anyag (materia), négy felvont húr

rezgésével elhagyott mennyében hallott hangok ekhóját költi-fel, azt az otromba hús massát melyből a' természet, ha erősebb vadak el nem szaggatják, csak egy más nemű fű-rágó 's ordító fenevadat tudott volna formálni, magához hasonlóvá idomitja, a' szövetségbe állott lelkek a' csillagok között régi hazájokba vezető útát keresnek, 's annak vezér-mágnessét feltalálják szívek beljében. Kép nélkül beszélve: az emberi akarat csak eszközök által lehet munkás; ezen eszközök *egyrésről* önnön testi és lelki erőink, tehetségink, készségink már magokban, *másrésről* a' külső természet, melyet testi ügyességünk, az okosság és esméretünk hatalmával, létünk fenntartására, kellem-érzésink tárgyai 's eszközei előhozására és össze gyűjtésére mintegy kényszerítünk, a' természet, művészet, kereskedés, tudományok és szép mesteriségek által. Mennyivel előbb haladott tehát mind az emberiség átaljában, mind az egyes ember a' test ereje és készségei kiformalásában, a' lélek tehetségei idomzatos (hármoniás) ki fejtésében, az esmeretek gyűjtésében, 's azoknak összefüggő elrendelésében, 's mennyivel többet tett magáéva a' természet emberi célokra szolgáló javai-ból, annál többek az önnön-munkásság' eszközei, annál inkább kipótólva a' természeti tehetetlenség, annál teljesebb a' szabadság, igenleges (positiv) értelemben. — De ha ez a' szabadság; mely az önnön-hatóság eszközei sokasításában áll, nem mondom nem egyen-

lőleg, az elkerülhetetlen, de felette nagy súlyaránytalansággal van felosztva, több egymáshoz viszonyban álló emberek között, ott találja-fel önnön magának Scylla helyett Charybdissét. — Minél dúsabb egyik rész a' test', elme', és külső természet javaival, szóval minél hatalmasabb, minél hátrább áll a' más rész mind ezekben, tehát gyengébb, tehetetlenebb, annál bizonyosabb *egyfelől* az hogy az erősebb-fél, hatalom-köre terjesztésére a' természettől belé-oltott ellenie álhatalan ösztöntől ragadtatva, a' gyengébbet önn munkásságának örvényébe sodorván, eszközül fogja használni céljára. — Valamint az is bizonyos *másfelől*, hogy az ember, ki a' roppant természettel megvíva ha azt meg nem győzheti is, némü-némü resignatioval nyújtja-el magában boszszuját, az ellenfél nagyságában vigasztalást találva, más hozzá hasonlónak azt a' felsőséget, mely őtet idegen önkény bábjává teszi, ha csak észrevette, eltérni éppen nem hajlandó; 's mint egyfelől hatás-eszközei sokasodását vagy az igenleges szabadságot ohajtja, úgy másfelől még hatalmasabb ösztön következésében törekedik az idegen önkénytől való függetlenségre, nemleges (negatív) szabadságra.

A' test, lélek művelődését és vagyonságot tehát vagy az igenleges szabadságot egyfelől, másfelől (a' törvény és törvényes kormány szentségét, 's erős tekintetét alapul tévén) a' társaság tagjainak egymás önkényétől való függetlenségét, vagy a' nem-

leges szabadságot, a' lehetőségig emelni, de mindenek felett — 's ezt szeretném háromszor meghúzott betűkkel írni, mert ez a' fő dolog, a' szabadság e' két nemét suly-egyenben tartani, imé ez problémája minden társaságnak, 's a' melyik nem párhuzamoson halad elő ebben a' kettős arányban, elébb-utóbb vagy véres honnyi háboru által egy erőszakos, vagy titkon rágó méreg által egy lassu önngyilkosságnak lesz martalékja. — Igaz, megtörténhet, hogy a' szabadság' e' két neme közzül egyiknek bírtoka a' másik hijánnját ideig-óráig elfelejteni; 's egy régiebb szellemü görög szabadságban, vagy Romában a' Curiusok idejében boldoggá tehetete, vagyon 's műveltség nélkül, az egyformán szegény 's egyszerű polgárokat a' függetlenség érzése; vagy másfelől a' bőség és fény közepette még a' dúsnak asztaláról elég sűrűn hullanak a' kegyelem-morsalékok, alig veszi észre mástól függő sorsát a' proletarius. — De elébb-utóbb bizonyos a' felébredés. Azt a' mi emberi természetünk eredeti alkotásának folyadékja, mint az élő forrásból kibuzgó vizet, feltartoztatni alig, visszanyomni semmiként nem lehet. Mihelyt Roma a' műveltség gazdagság és fényűzés honnyait meghódítá, nem volt többé elég erős az egyszerűség belé rögzött szelleme, ellentállani az új ingereknek. A' másik esetre szomorú példákkal teljes az új Európa, 's ebben leginkább éppen azon nemzetek, melyek értelmi, művészi, kereskedési tekin-

tétben, legmagosbb tető-pontra jutottak, de arról hogy ezen előhaladás jótéteményei lehető egyaránylatban terjedjenek-el a társaság különböző részeleteire, nem gondoskodtak. Így a' mint nőtt az egésznek értelmi 's vagyoni tőkéje, abban a' mértékben nevedett a' súly-aránytalanság, a' népnek egy felől vagyonos és mivelt, másfelől szegény és mástól függő osztálya közt, és a' szabadság fennérített két nemeinek ezen vizsgálás idomzatja az, a' mi Európának legmagassabb fokon álló nemzeteit polgári rázkódások veszedelmével fenyegeti, mint a' fizikai természetben is a' megzavart súlyarányt orkánok, menydörgések és földingások állítják helyre. —

Világosítsuk-ki ezt két ország szembe tételével. Légyen egyik a' Magyar-hony, mint olyan nép mely ugyan még a' cultura lépcsőjén magas fokra nem haladott, de kétségbe hozhatlanul emelkedésben van, 's előhaladását sem külső akadály, sem belső súlyaránytalanság nem gátolja. Ellenképnek felvesszem Angolországot, ezt a' miveltség, polgári erény, mivészi és kereskedési szorgalom, 's az emberiség jussai kívánságának tisztos veteránussát, 's a' két ország állását összehasonlítva, melyiknek jelen sorsa örvendetesebb? melyiknek derültebbek kinézései a' jövőre? bár mily mérészségnek, talám némelyek előtt nevetségesnek láttassék is ez, kérdés és vizsgálat alá vesszem. Lássuk először Angliát. Tisztelettel hajlok én meg e'

nagy nemzet'erkölcsi, tudományos, szorgalmi és polgári magassága előtt. — 'S mily munkálatokat hozott elő ebben a' más hazákhoz mérve szinte mondhatnám tündér országban az emberiség és polgári jus becsének érzése, az egyesületi szellem kifejlése, a' tudományok praktikai arányban előhaladott tökéletesedése, a' személy és birtok szentsége, a' sajtószabadság, a' föld minden tájékaival eleven viszonyban álló közösülés, 's több ilyenek helyekről nekünk tiszta képzetünk is alig vannak; mindezeknek átértésére csak azt óhajtanám: lenne bár minden hazafinak kitől kitelik Anglia olyan búcsújáróhelye mint a' régi görög bölcseknek India és Egyiptom.

De minél határtalanabb bámulással és méjjebb tisztelettel hódolok ez igazán nagy nemzet' egész nemünkre jóltévőleg kiható érdemeinek, annál elevenebb részvétellel nézek jövődjére, melyet nem merem kimondani mily rettenetes sorssal fenyeget azon környülmény, hogy műveltségi és vagyonbeli előhaladásával, nem csak sulyegyenbe nem áll, de szinte mondhatni visszás arányt formál a' társaság különböző részeleteinek egymástól való függése, 's így az emberi természet egyik szükségének a' jó és kellemes élet-eszközök sokasodásának kielégítése, a' más még erősebb ösztönnel, a' független lét-vágyával szemközti ellenkezésben áll. 'S e' két hatalmas erő, mint két elektrikai anyaggal terhes felleg öszszezsapása, elborító tűz és zápor szakadással fenyegeti a' szép hazát.

Egy, a' nemzet műveltségi előhaladásához képest (mert ez a' szabásnak egyik tagja melyhez a' mást mérni kell) igen erősen uralkodó *kisebb*, és egy igen erősen függő *nagyobb* részre oszlik-fel az Angol szigetek népessége mind politikai, mind vagyoni tekintetben. —

1-ször Politikai tekintetben:

Az Angol nemzet politikai szerkeztetése, constitutiója, világ-szerte esmeretes. Egy ily szellemű constitutio a' föld nemzetei nagyobb részére nézve igen nagy liberalitásaért volna czélaránytalan, hibás, talám veszedelmes. Egy közép, vagy a' középszerűségnél is alább álló műveltségű országban, milyen p. o. a' miénk, az éretlen köznépek, még a' csekély műveltségű művészi és kereskedői rendnek is, nem mondom eldöntő, de az elsőnek csak résztvevő bé folyást is adni az igazgatásba, veszedelmes, vagy hogy méltán többet mondjak, valósággal nevetséges ábrándozás lenne. De az a' mi másutt igen sok volna, Angliában igen kevés, mert nem az ilyen vagy amolyan polgári szerkeztetés magában, hanem annak a' műveltségi előhaladás mértékéhez álló aránya, a' mitől jóltévő, vagy veszedelmes munkálatjai függenek. Fog é e' részben gyökeresen segíteni az a' „Reform“ névvel palliált „Revolutio“ mely most forr Angliában? — nem tudom, nem vizsgálom; czélom volt csak érinteni mily következesek fejlődtek, 's vannak fejlődésben, a' műveltség előhaladásával

sulyaránytalan politikai befolyás, és függés egybeütközéséből, szükségesképen. De talám még rettentőbb jövővel fenyegeti Angliát

2-or: A' vagyonnak sulyegyenetlen felosztása. —

A' közép időben minden földbirtok, (akkor legfőbb jövedelem forrás) 's azzal a' tehetőség kirekesztőleg a' nemesség kezében volt; a' Királyt mint az ország első nemes emberét, 's a' Papságot is oda értve, szigoru taksások, vagy mértéktelen robottáju jobbágyok mívelték a' földet, mely mind nekik, mind földes uroknak szük jövedelemmel fizette a' panaszos munkát. Az emberi természetnek független önlétre-vágyása talám más úton hozta volna sulyegyenbe ezt a' birtokos és mivelő között fenálló egyenetlen viszonyt, ha a' mivészi és kereskedési szorgalom magassodó szelleme, újabb emelkedést és más arányt nem ad vala a' jóllét vágygyai kielégítésének. A' mivészet és kereskedés emelkedése, természetes vissza-hatással emeli a' természetést, és termények becset is — részszerént a' nem természető fogyasztóknak új rendjét állitván elő, részszerént az által hogy nemesítő munkájának, és speculatiojinak tárgyát a' természetőktől veszi. Igy, mégpedig Angolországban leginkább kitetszőleg, a' gyárok (fábrikák) szaporodása és tökéletesedése, a' kereskedés napról napra szélesebb terjeszkedése szembetünőleg nevelé a' természeti szorgalmat, emelé a' föld birtok becset, 's egyszersmind a' taksásnak, és 'sellérnek

módot áda, földes-urának fizetett árendája nevedése mellett is, jobb, alkalmasabb, 's kellemesebb létre emelni sorsát. Másfelől azon teméntelen munkások, kiknek, a' gyár-igazgatótól le a' nehézkedőül (pondusul) szolgáló napszámosig a' művészet, azok a' számtalan segédek kiknek a' kereskedés, foglalatosságot 's élelmet szerez, a' kereset' e' két nemeiben Angliának egyébaránt sehol sem lévő aranybányáit feltalálták. Egy közönséges jólétel érzése oszlott-szét az egész nemzetben, 's ez valamely oly tényésztő házi és polgári meleget terjesztett mindenfelé, melyben buján fejledeztek az emberi és polgári jusok magass érzései, a' tudományosság, és mind az, a' mivel Anglia mint nap tündöklök Európa gyengébb fényü csillagai közt. Igaz e' közben nevedtek a' közterhek, adók, 's foganatott az az anyagyilkossá nevedő óriás szörnyeteg, a' nemzeti adósság, de könnyü volt mind ezeknek hordozása, míg kereskedésének polypusi karjaival békerítvén a' két világot, módja vala az alattabb álló népeket oly formán adóztatni magának, mint az új világ feltalálásakor, Európának lakossai üveggyönggyel, vas szegekkel, 's más ilyes apróságokkal kincshalmokat gyűjtének a' tudatlan honnyiaiktól. —

Azonban itt is kimútatta erejét a' természet amaz örök törvénye, hogy a' súlygyenben nem álló költsöntelen függés, emberek között örökös, állandó nem lehet. Emelkedni kezd az ész nyilttsága, a' művész

értelmesség és szorgalom, terjedni a' kereskedés az ó, és már egy új világnak is ébredező nemzeteinél; 's abban az idomzatban kelle természet szerint megcsökkenni Anglia' gyári és kereskedési jövedelmeinek. Egy pillantatnyi megakadás, 's alászállani induló arány rémitő visszahatással rázta-meg az egész polgári jóllét ily ingó alapokon épülő alkotmányát. Bankrótok, gyári készítmények' és más kereskedési tárgyak' keletének csökkenése 'sat. a' munkások és kereskedési segédek bérének mind lejjebb lejjebb és végre a' nulláig szállását, azaz elbocsáttatásokat vonták magok után, 's milliók egyszerre vevék észre, hogy egy már szükségtelen nemű munkába belé rögzött pár kéznél egyebek nincs; általláták hogy egész lételek idomzólag csak kevés capitálisták mívészi 's kereskedési speculatioja virágzásán volt alapulva, kiknek a' jóllét útján visszás arányba indulások, őket, a' grádics-fokon legalól állókat a' szükség, 's talám éhelhalás tőszomszéd örvényébe taszítja belé. A' mívészet és kereskedés csökkenése visszahatott a' természetők és birtokosok viszonyára is, a' hasmértékén alól szállott krumpli portzióra szorúlt a' taksás, 's itt még többeknek valami módjok észre-venni, hogy ismét idomzólag kevesek azok kik milliók eleibe azt a' szomorú alternatívát tehetik, hogy kiszerezhetlen hérfizetés, és koplalás vagy kivándorlás közt válaszszanak.

Nem lehet valami veszedelmesebbet csak

képzeln-i-is, mint mikor a' proletariások éret-
 len csordáját ily esméretekre vezeti a' szük-
 ség, 's mint a' római Colossus megrendülé-
 sének előjelei valának a' birtok osztály fe-
 letti javallatok (leges agrariae), míg egy ki
 az eladó csoportot pénzel és játékkal meg-
 tudta vásárolni, pudlivá alázá a' szabadság'
 hajdon erős oroszlánnyát, úgy Anglia a' —
 — — de nem végzem bé a' rémittő raj-
 zolatot, ki tudja? hát ha a' jóltévő Gond-
 viselés, tőlünk fel nem fogható eszközök ál-
 tal, kedvezőbb sorsot derít még e' szép hony-
 ra, melynek virágzást és boldogságot, hálás
 buzgósággal óhajt minden, ki az igazságnak
 szabadságnak, és emberiségnek barátja. Tér-
 jünk e' komor képről honnyunkra, hol de-
 rültebb tekintet nyílik fel szemünk előtt.
 (folytatása következik).

Új esztendei Idvezlet.

Honnunkhoz és Társalkodónkhoz.

Társalkodónk nem érdemlett sírja' szélé-
 ről néhány nagy lelkűek' munkás, iparkodá-
 sa 's áldozattételei által visszarágadtatva, is-
 mét új élethez kezd az új év' reggelén. Ha-
 zafiak, egyengessétek útját! Ő eleget buk-
 dosott már göröngyöken és tüskéken, úntig
 vérzé lábait a' darabos kavicsokon, sok szik-
 lás meredeket mászott-meg, sok nyaktörő
 léjtön zuhant-le; ideje, hogy rósa ösvény
 nyíljon lépteinek, 's ezt méltán várja sé-
 gédkezeitektől. Kikölt gyermeki korából,
 melyben készítöji, vezetöji, tanítóji elegen ta-

lálkoznak; mert midőn maga erején indúlt-meg, bízatóra bátorítóra van szüksége, hogy mint erőstagu ifjú fussa-meg az elébe szabott pályakört, segítőre, hogy lankadás ne szállja a' homokos úton, pártfogóra, hogy bátran haladhasson előre, 's akadályokkal ne kénytelenitessék küzdeni, és jutalmazóra, ki fejére tégye a' kivívott olympiai koszorút. A' Brittus nemzet 485, Északamerika 840, Franciaország 498, és hogy többeket ne említsünk a' 250 ezer lakosból álló Weimár 17 politikai, tudományos 's más egyveleg tárgyú újságleveleket tart divatban, 's a' honnángú Erdély ne tudjon öröklétet adni kettőnek? — Ne higyük! — A' lelkes hegyi lakók, az eredeti hős szellemű székelyfiak sokkal inkább szeretik Honnjokat, 's még semmi idegen zavarék nem kéverte nemzeti szép nyelveket, mely most is oly tisztán ömlik ajkaikról mint szépapáink' idejében, mintsem ezen Folyóírásunknak 's ennek minden kedvező és bús sorsában osztozó testvérének a' Híradónak, megszűnését vagy elakadását valaha megengedhetnék. — Ily édes reménnyel, ily tántoríthatatlan hittel Hazám nagy lelkű Fijai' és Leányi' munkás honnszeretetében idvezlem ez új évre viradtodat, kedves Társalkodóink! Áldás a' Magyarok' Istenétől rád és Honnunkra!!!

Régi szokás az új esztendei áldáskivánat, kedvellik ezt az emberek kivált nálunk, hol a' szokás oly magass tekintetű. Ne áljel hát te is ettől; hanem:

Kivánj gazdag arany kalászokat barázdáinknak, kövér gerezdeket borhegyinknek, zöld virányt réteinknek, gyümölcsöt fáinknak, bőséget kertinknek, csendet falúinknak, fényt városinknak, 's békét mindeniknek.

Kivánj az emberek' világa' virágainak, nemzetünk' díszeknek, a' virító hölgyeknek, az igaz magyar nőknek, szóval a' szelid érzésű szépnemnek, hív kertészeket, kiknek gondjok alatt nevető egészség, víg élet, tavaszi kedv, rósa álom lengjen körülök.

Kivánj a' küzdőnek borostyánt, a' valódi érdemnek megesmértetést; a' szerénységnek pártfogást, az üldöztetettnek védelmet, az ártatlannak segédet, az igyekezetnek előmenetelt, a' tudományak virágzást, a' mesterségnek tenyészést, a' találmánynak gyámolt, a' kereskedésnek nyereséget, a' szorgalomnak jutalmat, 's az erkölcsnek minél több hív követőket.

Kivánj a' művészség' minden ágainak virulást a' hazai földön; a' hangművésznél lelki és testi harmóniát; a' színjátszónak több szerencsét 's kevesebb dagályt; a' festőnek rafaeli ecsetet; a' szobrásznak canovai vést; a' költőnek olymposzi és földi paradicsomot, verseinek magasb szépséget, istenesb szerkeztetöket, több olvasókat 's jobb ízlésű kritikuszokat; a' dallosnak édes zengésű lantot; a' Románirónak klaszszikai szellemet; a' dramatikusznak shakhesperi tollat.

Kivánj nemzeti literaturánknak gazdagink és nagyink közül minél több barátot.

kat; horni íróinknak józan ízlést, tiszta szép és csinos nyelvet, művelt értelmet, termékeny lángeszét, 's hőv kezű Maecénásokat, hogy mind külön nagyobb, mind benned megjelenendő apróbb munkáikban a' hasznost gyönyörködtetővel, a' jót széppel, a' komolyt mosolygóval szerencsésen tudják párosítani; fordítóinknak szűkebb és silányabb szókönyveket, hogy inkább eredeti dolgozásokra kényszerítsék erejeket.

Kivánj magadnak számtalan olvasókat, hogy nem soká módod lehessen hetenként kétszer lépni előnkbe, 's e' felett félvnyí mulattató függelékkal hónaponként bár kétszer udvarolnod szépeinknek.

Kivánj a' Kormányon ülőknek Honnúnkhoz; és Fejedelmünkhez tántorithatlan hívséget, Biráinknak egyenes igazság-szeretetét, tiszta lelkiismeretet, nemzeti Constitutionnak örök állandóságot, és minden Hazafiba igaz polgári lelket, magyar vért, 's nemes honnszeretet, hogy általok hová hamarább létre kapjanak oly szép és hasznos egyesületek, melyek dísz és gloria sugárzatu fényt árazsszanak e' kis Honnra, 's anya-várossában támadjon rokona a' Pesti Casinónak.

Kivánj Felsőges Nagy Fejedelmünknek hosszas boldog életet, dicső országlást, népeinek boldogságot, országainak békés virágzást! — Kivánj végre a' testvér Magyar Hazának annyi jót, annyi fényt, mint Honnunknak, hogy ott is sok lelkes Leventá birja karjait ölelésedre! (végzete követ.).